

Nr 388

Av fru **Fränkel**, om ökad social rådgivning.

(Lika lydande med motion nr 355 i Första kammaren)

Statsbidrag till försöksvis anordnad familjerådgivning går till landsting och till städer som inte ingår i landsting. Bidrag utgår till kostnaderna för läkares och kurators avlöning och resor i tjänsten. Föreligger särskilda skäl kan bidrag även utgå till familjerådgivning som försöksvis bedrivs av kommun som ingår i landstingskommun eller av enskild.

Hittills beviljade bidrag utgår enligt statsverkspropositionen för 23 byråer. I några fall finns flera byråer inom samma landstingsområde, vilket innebär att sådan verksamhet i flera landstingsområden ännu inte kommit till stånd. Ett flertal större städer saknar rådgivningsbyråer. Även i de områden där verksamhet finns är resurserna otillräckliga.

Familjerådgivningsbyråerna har inrättats direkt med syfte att komma till rätta med akuta samlevnadsproblem inom äktenskapet. Den ökade skilsmässofrekvensen torde ha varit en bidragande orsak. Skilsmässofrekvensen har sedan dess hela tiden fortsatt att öka, vilket tyder på ett stigande behov för makar att med utbildade rådgivare få diskutera igenom sina problem.

Det finns mellertid många andra personliga problem som den enskilde individen, oavsett civilstånd, kan ha behov av att diskutera med utbildade psykoterapeuter, läkare och kuratorer. Vi vill bl. a. nämna samarbetsproblem på arbetsplatsen, vantrivsel med arbetsuppgifter, kontaktsvårigheter och ensamhetsproblem samt rent allmänt bristande anpassning i samhället och till den roll han eller hon där har. Det ökade tempot i arbetslivet har ytterligare accentuerat sådana problem och medfört att många människor blivit helt eller delvis arbetsoförmögna. De genomgripande strukturförändringar som vi nu upplever i samhället ställer också många enskilda människor inför svåra omställningsproblem som kan leda till psykisk ohälsa. Alkoholproblem berör i de flesta fall hela familjen. Behovet av rådgivning i alkoholvårdsfrågor är mycket stort. Rådgivningsbyråernas verksamhet bör utvidgas till att omfatta även rådgivning till personer och familjer med alkoholproblem. Bortsett från de personliga tragedier en bristande anpassning till samhällsrollen kan medföra för den enskilde är det givetvis ett samhällsekonomiskt intresse att alla människor ges möjlighet att efter vars och ens förutsättningar fylla sin funktion i arbetsliv, familj och samhälle.

Behovet av social rådgivning är stort, och det är angeläget att den nuvarande

försöksverksamheten så snart som möjligt leder fram till en permanent organisation. På Kungl. Maj:t:s uppdrag har socialstyrelsen våren 1969 redovisat en sammanställning och analys av erfarenheterna från den försöksvis anordnade familjerådgivningen. Socialstyrelsen anser att försöksverksamheten bör fortgå i enlighet med hittillsvarande principer.

För vår del finner vi det angeläget att försöksverksamheten utvidgas till att omfatta även primärkommunerna. Genom en mera omfattande primärkommunalt organiserad rådgivning kan större klarhet skapas om vilken organisationsform som är den lämpliga. Statsbidrag bör utgå även till denna försöksverksamhet. Detta bör inte hindra att den försöksverksamhet som drivs i landstingskommunal regi utbyggs så att behovet av rådgivning tillgodoses i så stor utsträckning som möjligt.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala sig för åtgärder för att stimulera till en ökad omfattning av den sociala rådgivningsverksamheten genom vidgade möjligheter till statsbidrag för primärkommunalt ordnad socialrådgivningsverksamhet.

Stockholm den 27 januari 1970

Ingegärd Frænkel (fp)

Nr 389

Av herr **Gustafson** i Göteborg **m. fl.**, *angående arbetsmarknadspolitiken.*

(Lika lydande med motion nr 351 i Första kammaren.)

Stockholm den 27 januari 1970

Sven Gustafson (fp)
i Göteborg

Sven Wedén (fp)

Per Ahlmark (fp)

Cecilia Nettelbrandt (fp)

Sven Antby (fp)

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården

Ingemar Mundebo (fp)

Thorvald Källstad (fp)
